

BHMAGAZINO

TRAVIS
KALANICK

BRIAN ACTON

ALEX KARP

DUSTIN
MOSKOVITZ

ΑΥΤΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ
ΧΑΜΗΛΩΝ ΤΟΝΩΝ
ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑΧΟΙ
ΠΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥΝ
ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΤΗΣ
ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ

ΚΥΚΛΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΠΟΣΟ ΕΠΗΡΕΑΖΕΙ ΤΗ ΜΟΔΑ ΚΑΙ ΤΗΝ DESIGNER ΕΛΕΝ ΧΟΝΤΑΚΟΒΑ ΛΑΡΣΟΝ;
ΚΛΑΣΙΚΟ ΜΠΑΛΕΤΟ ΤΡΕΙΣ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΧΟΡΕΥΤΕΣ ΜΙΛΟΥΝ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΤΟΥΣ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΚΡΟΠΟΛΗ
ΚΟΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΑΜΑΤΙΚΟ ΤΟΡΟΝΤΟ, ΣΤΟ ΖΑΑΡΛΑΝΤ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΧΕΛΩΝΕΣ ΤΗΣ ΜΑΔΑΓΑΣΚΑΡΗΣ

Είναι πάμπλουτοι και ισχυροί, έχουν δημιουργήσει εφαρμογές που έχουν φέρει επανάσταση στην καθημερινότητά μας, κι όμως γνωρίζουμε ελάχιστα για αυτούς.

● Συνιδρυτής και πρώην CEO της μεταφορικής startup Uber (αριστερά), ο Τράβις Καλάνικ χρησιμοποίησε την εμπειρία του στην πλατφόρμα delivery Uber Eats (κάτω) για να δημιουργήσει την CloudKitchens.

SHU ZHANG/REUTERS

ΟΙ LOW PROFILE ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΕΣ ΤΟΥ TECH INDUSTRY

ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΙΩΡΓΟ ΝΑΣΤΟ

Ολόκληρος ο πλανήτης ασχολείται τα τελευταία χρόνια με τα καμώματα των ισχυρών κροίσων της παγκόσμιας βιομηχανίας της τεχνολογίας, με ονόματα όπως ο Τζεφ Μπέζος, ο Ιλον Μασκ και ο Μπιλ Γκέιτς, υπάρχουν όμως και άλλοι hi-tech δισεκατομμυριούχοι εξίσου ενδιαφέροντες ή αμφιλεγόμενοι και παρότι δεν έχουν γίνει τα ονόματά τους ακόμη ευρέως γνωστά, κρατούν στα χέρια τους μεγάλη δύναμη και αμύθητο πλούτο. Χαρακτηριστικό παράδειγμα ο εκκεντρικός Αλεξ Καρπ, συνιδρυτής και διευθύνων σύμβουλος της εξόχως επιδραστικής εταιρείας Palantir, στον οποίο έκαναν πρόσφατα οι «New York Times» ένα μεγάλο αφιέρωμα.

Ο αινιγματικός entrepreneur μεγάλωσε σε αντιουμβατικό οικογενειακό περιβάλλον, σε μια οικογένεια αριστερών πεποιημένων που διέμενε στα προά-

σια της Φιλαδέλφειας. Ο λευκός εβραϊός πατέρας του ήταν παιδίατρος και η μαύρη μητέρα του ήταν καλλιτέχνη. Το περίεργο αυτό παιχνίδι αντιθέσεων που υπήρχε στην καθημερινότητά του, σε συνδυασμό με την ιδιοσυγκρασιακή του προσωπικότητα, σχημάτισαν μια κοσμοθεωρία που δεν υπάκουε στις νόρμες. Ο Καρπ, που αποκάλυπτε ότι πάλεψε με τη δυσλεξία, σπούδασε στη Νομική Σχολή του φημισμένου Πανεπιστημίου Στάνφορντ και αργότερα ολοκλήρωσε το διδακτορικό του στη νεοκλασική κοινωνική θεωρία στο Πανεπιστήμιο Γκέτε της Φρανκφούρτης (αρχικά υπό τον Γιούργκεν Χάμπερμας), όπου επίσης πέρασε χρόνο στο Ινστιτούτο Σίγκμουντ Φρόιντ.

Τόλκιν, τσίτσι και αλλεργία στη woke culture

Ο 56χρονος billionaire στις σπάνιες συνεντεύξεις του τονίζει πως δεν έμαθε ποτέ να οδηγεί,

SHUTTERSTOCK

αναφέροντας ότι ήταν πολύ φτωχός αρχικά, και εν συνεχεία πολύ πλούσιος για να χρειαστεί να πιάνει ο ίδιος το τιμόνι. Δεινός σκιέρ και ασυναγώνιστος στη σκοποβολή, εξασκείται επίσης στο τσίτσι για να βελτιώσει την ικανότητα του να συγκεντρώνεται και να μην ονειροπολεί. Ως γνήσιος nerd, έχει δώσει στην εταιρεία του το όνομά της αντλώ-

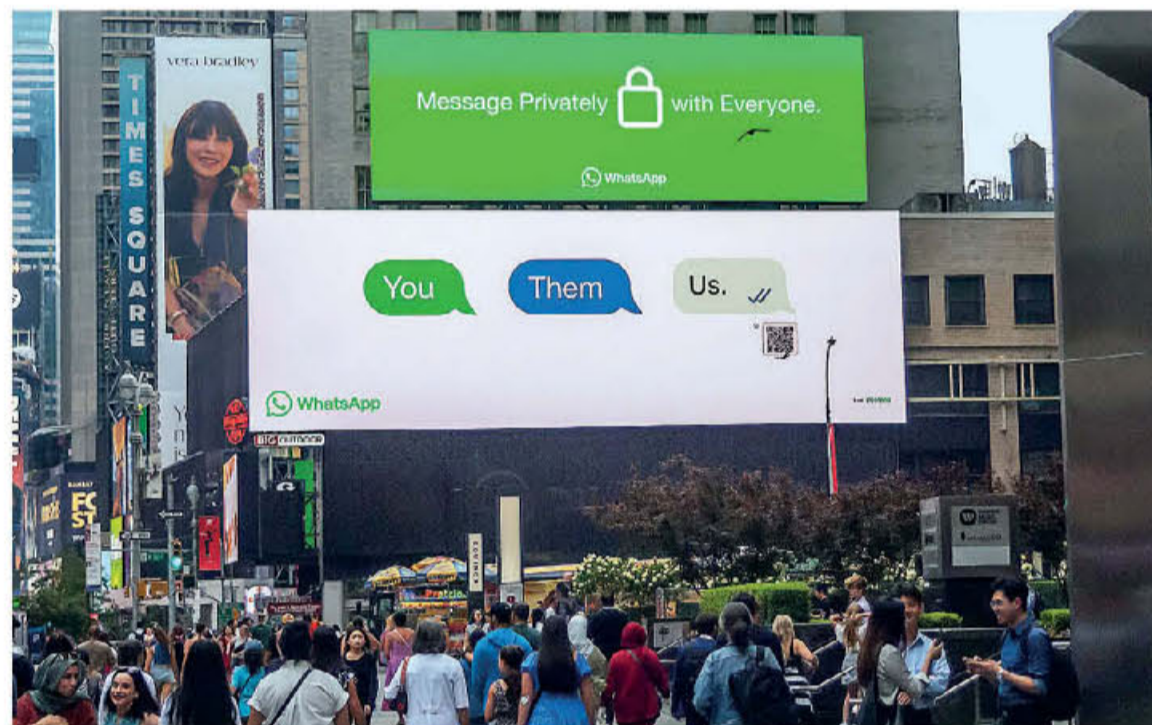
ντας έμπνευση από το σύμπαν του «Αρχοντα των Δαχτυλιδιών» του Τζ. Ρ. Ρ. Τόλκιν. Η Palantir αποτελεί σημαντικό παίκτη στον χώρο ανάλυσης δεδομένων, ειδικά όσον αφορά την άμυνα και τις υπηρεσίες πληροφοριών των ΗΠΑ. Θεωρείται σχεδόν σίγουρο πως το λογισμικό της Palantir διαθέτει τη δυνατότητα να εντοπίζει κρυφά μοτίβα σε τεράστια

σύνολα δεδομένων, βοηθώντας – μεταξύ άλλων – στην πρόβλεψη και στην πρόληψη τρομοκρατικών δραστηριοτήτων. Η εταιρεία βρίσκεται συχνά στο επίκεντρο συζητήσεων περί δεοντολογίας και ρυθμιστικού πλαισίου, ιδιαίτερα σχετικά με το απόρρητο, τη χρήση τεχνητής νοημοσύνης (AI) και τη συμμετοχή της σε αμφιλεγόμενες κυβερνητικές δραστηριότητες, όπως η συνδρομή της στην Υπηρεσία Μετανάστευσης και Τελωνείων των ΗΠΑ (ICE) για την παρακολούθηση μεταναστών χωρίς έγγραφα.

Η άνοδος της Palantir δεν υπήρξε απρόσκοπη. Αρχικά, η εταιρεία δυσκολεύτηκε να βρει υποστηρικτές, ειδικά στους διαδρόμους της Ουάσιγκτον, όπου οι αξιωματούχοι της κυβέρνησης ήταν επιφυλακτικοί και δύσπιστοι για τις δυνατότητές της. Με την πάροδο του χρόνου, ωστόσο, η Palantir εξασφάλισε σημαντικές κρατικές συμβάσεις, μεταξύ άλλων με τη CIA και το Πεντάγωνο.

Ο Ντάστιν Μόσκοβιτς φοίτησε στο Χάρβαρντ, όπου γνώρισε τους Μαρκ Ζάκερμπεργκ, Εντουάρντο Σαβερίν, Αντριου Μακ Κόλουμ και Κρις Χιουζ, οι οποίοι θα γίνονταν συνεργάτες του στη δημιουργία του Facebook που σήμερα έχει μετεξελιχθεί σε Meta Platforms

Επάνω: Το WhatsApp, με έτος ίδρυσης το 2009, αποτελεί μία από τις πιο δημοφιλείς εφαρμογές ανταλλαγής μηνυμάτων στον κόσμο.

Κάτω: Ο Ντάστιν Μόσκοβιτς, ο οποίος ανήκε στον σκληρό πυρήνα των ιδρυτών του φαινομένου Facebook, σήμερα προτιμά το κοινωνικό έργο.

νο, και έπαιξε ρόλο σε κρίσιμες επιχειρήσεις, όπως η πιθανή βοήθεια στον εντοπισμό του Οσάμα μπιν Λάντεν, αν και ο Καρπ αρνείται να μιλήσει εκτενώς για όλα αυτά. Το μόνο σίγουρο είναι ότι έχει υιοθετήσει ένα χαλαρό στυλ ηγεσίας, αντιμετωπίζοντας τους υπαλλήλους της Palantir ως μέλη κολεκτίβας καλλιτεχνών ή οικογένειας, παρά ως εργαζομένους. Είναι περήφανος που προσλαμβάνει άτομα τα οποία δεν ταιριάζουν απαραίτητα στο συμβατικό καλούπι του ανθρώπινου δυναμικού στον τομέα της τεχνολογίας, προκρίνοντας το ταλέντο σε σχέση με τα πτυχία ή με τις διασυνδέσεις.

Οι πολιτικές απόψεις του Καρπ είναι εξίσου ανορθόδοξες με το επιχειρησιακό modus operandi του. Αν και υποστήριξε τον πρόεδρο Τζο Μπάιντεν και την αντιπρόεδρο Κάμαλα Χάρις (και θα στηρίξει λογικά και την υποψηφιότητά της για την προεδρία των ΗΠΑ), είναι επικριτικός απέναντι σε πολλές πτυχές του Δημοκρατικού Κόμματος, ιδιαίτερα για τον χειρισμό ζητημάτων όπως η ασφάλεια των συνόρων. Περιγράφει τον εαυτό του ως «προοδευτικό αλλά όχι woke», τονίζοντας την ανάγκη για τη χώρα να διατηρήσει μια ισχυρή αμυντική στάση για να αποτρέψει αντιπάλους όπως η Κίνα, η Ρωσία και το Ιράν.

Παρά την επιτυχία του, ο Καρπ παραμένει αυτιστικότερος του tech world. Μετέφερε τα κεντρικά γραφεία της Palantir από τη Σίλικον Βάλλει στο Ντένβερ του Κολορά-

νο πριν από αρκετά χρόνια, επικαλούμενος την επιθυμία να ξεφύγει από ένα κλειστό σύστημα που δεν έχει επαφή με τον πραγματικό κόσμο. Οι πεποιθήσεις για την αναγκαιότητα ενός ισχυρού στρατιωτικού κράτους με καλά φρουρούμενα σύνορα τον έχουν καταστήσει πολωτική φιγούρα, αλλά παραμένει σταθερός στην άποψή του ότι η Δύση πρέπει να

διατηρήσει την τεχνολογική και ηθική υπεροχή της προκειμένου να εξασφαλίσει παγκόσμια σταθερότητα. Για τα προσωπικά του δεν γνωρίζουμε πολλά, ο ίδιος δηλώνει ότι καταλήγει συνήθως σε μακροχρόνιες σχέσεις με γυναίκες με υψηλό δείκτη νοημοσύνης, όμως δεν παντρεύτηκε ποτέ και προτιμά να ζει με μεγάλη πειθαρχία σε μια καθημερινότητα

επικεντρωμένη στη φυσική άσκηση, στις πνευματικές αναζητήσεις και στη δουλειά του στην Palantir.

Από το Facebook στο Giving Pledge

Άλλος ένας σχετικά άσημος αμερικανός επιχειρηματίας και δισεκατομμυριούχος, γνωστός περισσότερο ως ένας από τους συνιδρυτές του Facebook, του

γίγαντα των μέσων κοινωνικής δικτύωσης που έχει αλλάξει για πάντα τον ψηφιακό κόσμο, είναι και ο Ντάστιν Μόσκοβιτς. Γεννημένος στις 22 Μαΐου του 1984 στο Γκέινσβιλ της Φλόριδα, ο 40χρονος billionaire έδειξε από πολύ νωρίς στη ζωή του ενδιαφέρον για την τεχνολογία και τους υπολογιστές. Αργότερα φοίτησε στο Χάρβαρντ, όπου γνώ-

ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΟ ΤΟΡΟΝΤΟ

Πολυπολιτισμικές εικόνες (και γεύσεις), φυσική ομορφιά, σύγχρονη αρχιτεκτονική και ιστορικά αξιοθέατα, σε ένα οδοιπορικό γνωριμίας με τη μεγαλύτερη πόλη του Καναδά.

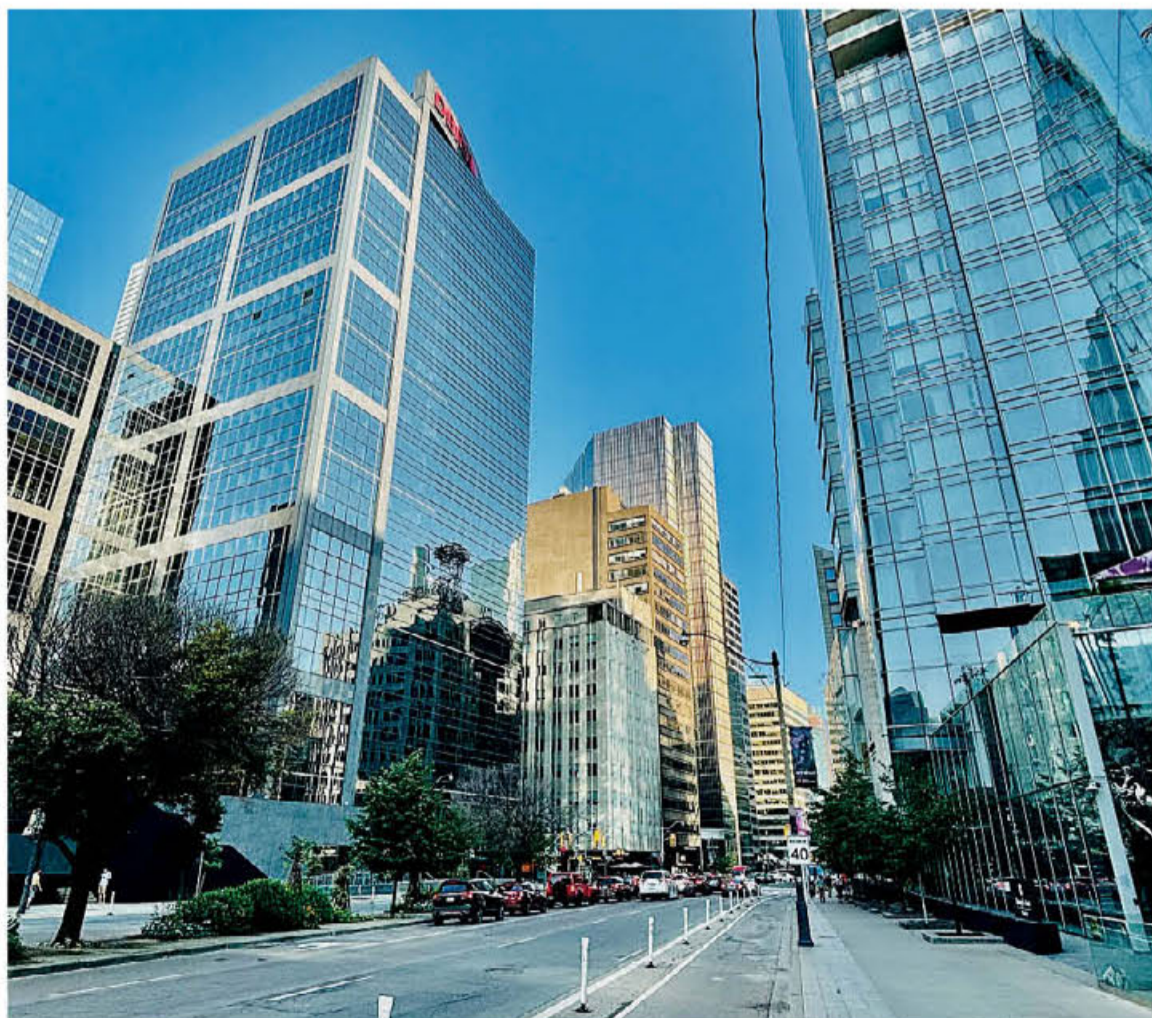
ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΒΙΔΙΟ

Περπατούμε στη λεωφόρο Ντάνφορθ, την κεντρική αρτηρία της Greektown του Τορόντο. Διαβάζουμε τις γραμμένες στα ελληνικά πινακίδες με τις ονομασίες των δρόμων και εκείνες με τα ελληνικά επώνυμα των γιατρών και των δικηγόρων που διατηρούν στην περιοχή τα ιατρεία και τα γραφεία τους. Μετράμε τα ελληνικά εστιατόρια με τα ονόματα τα οποία παραπέμπουν σε διάφορες μικρές πατρίδες που βρίσκονται κάπου στην Ελλάδα και τα μίνι μάρκετ με τα ελληνικά προϊόντα. Στο πέρασμά μας κρυφακούμε άθελά μας τη συζήτηση που κάνει μια παρέα ελλήνων συνταξιούχων στην αυλή ενός μικρού café. Θέμα της το όνειρο των διακοπών στην Ελλάδα. Μπροστά σε ένα ξύλινο διώροφο σπίτι (από αυτά που βλέπουμε με ζήλια στα αμερικανικά σίριαλ), καρφωμένη στο χόμα μιας γλάστρας, παρατηρούμε μια μικρή γαλανόλευκη και δίπλα της μια ίδιοι μεγέθους канаδική σημαία με το κατακόκκινο φύλλο του σφενδάμου στο κέντρο της. Είναι συγκινητικό να ανακαλύπτεις σε αυτή τη μακρινή και τεράστια πόλη των περίπου 7 εκατομμυρίων κατοίκων μια γωνιά που μυρίζει τόσο έντονα Ελλάδα. Ωστόσο,

όσο και αν εμάς μας συγκινεί κάπως παραπάνω για εύλογες αιτίες, η λεωφόρος Ντάνφορθ και οι πέριξ αυτής δρόμοι δεν είναι η μοναδική γειτονιά που ζει εμποτισμένη από τη νοσταλγία των μεταναστών για τις πατρίδες τους και για εκείνους που άφησαν πίσω. Τις ημέρες που βρεθήκαμε στο Τορόντο, περπατήσαμε και στις τρεις(!) Chinatowns της πόλης. Περπατήσαμε και στη Little Italy, στη Little Portugal, στη Little Jamaica, στη Little India, στην Koreatown... Σε δρόμους που σου δημιουργούσαν την ψευδαίσθηση ότι βρίσκεσαι στην Ασία, στην Καραϊβική ή στην Αφρική. Είδαμε από κοντά πώς είναι να ζεις σε ένα περιβάλλον απόλυτης παγκοσμιοποίησης προσπαθώντας την ίδια στιγμή να διατηρήσεις κάτι από την ιδιαίτερη ταυτότητα των προγόνων σου.

Και δοκιμάσαμε από ιαπωνικό cheesecake (της διάσημης φίρμας Uncle Tetsu) έως πορτογαλικά Pasteis de Nata και από γλυκά κορεάτικα μπισκοτάκια με πατάτα και φασόλια μέχρι καναδέζικες μηλόπιτες και pancakes με maple syrup – τον χυμό που παράγεται από ένα είδος σφενδάμου που φύεται στον Καναδά. Κοντολογίς, το πρόσφατο οδοιπορικό μας στην πρωτεύουσα της επαρχίας του Οντάριο μετατράπηκε σε ένα ιδιόμορφο ταξίδι σε όλον τον κόσμο. Με το multi culti (με τα θετικά και τα αρνητικά μιας τέτοιας κατάστασης), πολυσυλλεκτικό, πολύχρωμο και πολύβουο Τορόντο να αποκαλύπτεται ως μια πόλη που θαρρείς πως στους τεράστιους δρόμους της τους χωράει όλους, χωράει το σύμπαν ολόκληρο. Και συνεχίζει να μεγαλώνει και να αναπτύσσεται με ρυθμούς ταχείς, και (για να χωρέσει ακόμα περισσότερους;) να επεκτείνεται καθέτως, με νέους εντυπωσιακούς ουρανοξύστες, και οριζοντίως, με τις σύγχρονες καλοχτισμένες γειτονίες να υποδέχονται τους νέους κατοίκους τους. Την ίδια στιγμή παραμένει μια πόλη που παρά την εντυπωσιακή οικιστική ανάπτυξη δεν έχει χάσει την επαφή με τη φύση. Χτισμένο στις όχθες της λίμνης Οντάριο (μιας λίμνης

● Απόψεις του, χτισμένου στα παράλια της λίμνης Οντάριο, κέντρου του Τορόντο από το παρατηρητήριο του CN Tower (αριστερά) και από έναν από τους φαρδείς δρόμους που διασχίζουν την πόλη (κάτω).

ΜΕΤΡΟΠΟΛΙΤΑΝ ΟΠΕΡΑ Η ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΗ ΛΑΜΨΗ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

Ο εμβληματικός λυρικός θεσμός της Νέας Υόρκης, με μουσικό διευθυντή σήμερα τον μαέστρο-σταρ Γιανίκ Νεζέ-Σεγκέν, προσπαθεί να διευρύνει το κοινό του και να ανταποκριθεί στις προκλήσεις της νέας εποχής.

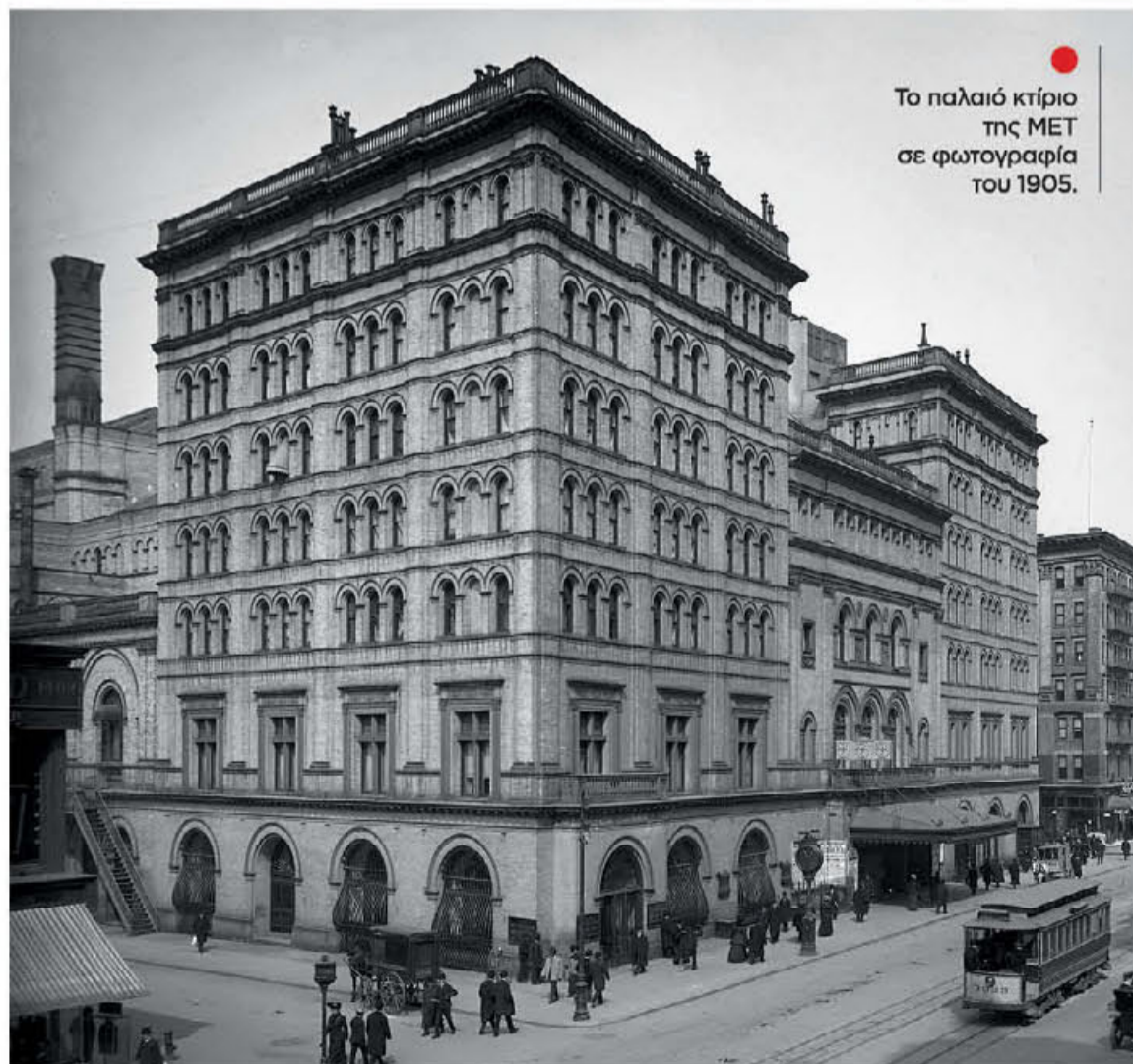
ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΒΙΔΙΟ

Σύμφωνα με πρόσφατη ανακοίνωση, ο μουσικός διευθυντής της Μητροπολιτικής Οπερας της Νέας Υόρκης, Γιανίκ Νεζέ-Σεγκέν, θα παραμείνει σε αυτή τη θέση (τουλάχιστον) μέχρι την περίοδο 2029-2030. Η επέκταση του συμβολαίου του διάσημου καναδού μαέστρου έρχεται για να επιβεβαιώσει την κυριαρχία του (μαζί με τον γενικό διευθυντή, Πίτερ Γκελμπ) στο σημαντικότερο θέατρο όπερας της

αμερικανικής ηπείρου και ένα από τα σημαντικότερα διεθνώς. Βαδίζοντας στον δρόμο που χάραξε ο σπουδαίος Τζέιμς Λεβίν, μουσικός διευθυντής της MET από το 1976 έως το 2016, ο Νεζέ-Σεγκέν προβάλλει ως ο εκσυγχρονιστής του ιστορικού θεσμού. Αλλά και ως ο μαέστρος-ίνδαμα της νέας εποχής, η αφοσίωσή του οποίου στην κλασική μουσική δεν του απαγορεύει να απολαμβάνει το σύγχρονο πολυτελές lifestyle. Και να ανεβάζει, μεταξύ άλλων, φωτογραφίες από

την καθημερινή ζωή του, από τις διακοπές του σε εξωτικούς προορισμούς, από τις εκδρομές του και από τα πάρτι του, πάντα στο πλευρό του συζύγου του, του βιολονίστα Πιερ Τουρβίλ.

Ο μαέστρος... αλλιώς
Ντυμένος με την τελευταία λέξη της μόδας, συχνά τολμηρά και εξεζητημένα, με τα νύχια του βαμμένα σε έντονα χρώματα που δεν μπορούν να μην τραβήξουν την προσοχή σου την ώρα που διευθύνει, ο καλλιτέχνης δεν εί-

Το παλιό κτίριο της MET σε φωτογραφία του 1905.

να σε καμία περίπτωση ένας, άλλος ένας, από εκείνους τους αυστηρούς και απρόσιτους μαέστρους που το κοινό και οι πλούσιοι χορηγοί της Metropolitan χειροκρότησαν τις περασμένες δεκαετίες. Η δημοφιλής και οικεία στα σύγχρονα κοινά εικόνα του παραπέμπει περισσότερο σε έναν pop star, έναν μουσικό που απλώς στη δική του περίπτωση δεν συνεργάζεται (ακόμα;) με τη Lady Gaga ή με την Τέιλορ Σουίφτ, αλλά με την Τζόις Ντι Ντονάτο, τον Γιόνας Κάουφμαν, τη Ναντίν Σιέρα, τον Μπενζαμέν Μπερνάιμι (τον τενόρο που τραγούδησε στην τελετή λήξης των

Ολυμπιακών Αγώνων του Παρισιού) και όλους τους άλλους νέους σταρ του μελοδράματος.

Τα οικονομικά προβλήματα

Αυτό είναι ως φαίνεται το ζητούμενο ακόμα και από ένα θέατρο με τόσο πλούσια ιστορία και τόσο μεγάλη προσφορά όσο η Μητροπολιτική Οπερα της Νέας Υόρκης, αν θέλει να επιζήσει στη σύγχρονη αγορά: Η προβολή ενός σύγχρονου προσώπου που θα προσελκύσει όσο γίνεται περισσότερους νέους θεατές, ακόμα και εκείνους που δεν έχουν σχέση με την όπερα, και (το κυριότερο) ακόμα περισσότερους και

● Το εμβληματικό κτίριο στο Μανχάταν όπου τις τελευταίες δεκαετίες στεγάζεται η Metropolitan Opera της Νέας Υόρκης.

πιο γενναιόδωρους χορηγούς. Αλλιώς τα οικονομικά προβλήματα που συσσωρεύθηκαν κατά την περίοδο σιωπής που η επέβαλε η πανδημία αλλά και η λόγω της οικονομικής κρίσης μείωση των χορηγιών διά των οποίων λειτουργούσε και λειτουργεί (και) η ΜΕΤ, θα συνεχίσουν να κάνουν όλο και πιο δύσκολη την επιβίωσή της. Κακά τα ψέματα, η όπερα, για να γίνει όπως πρέπει, είναι μια τέχνη που χρειάζεται πολλά χρήματα.

Οι ισχυροί του χρήματος

Το γνώριζαν αυτό οι δυναμικοί επιχειρηματίες της Νέας Υόρκης,

οι οποίοι στα τέλη του 19ου αιώνα αναζητούσαν έναν χώρο που θα μπορούσε να στεγάσει μια μεγαλειώδη όπερα, ένα συγκρότημα που θα ανταγωνιζόταν (ή μάλλον θα έσβηνε) την προϋπάρχουσα Academy of Music. Επρόκειτο για τους βιομηχάνους και τους επιχειρηματίες της νέας γενιάς που αν και είχαν συγκεντρώσει μεγάλο πλούτο και δύναμη δεν γίνονταν εύκολα δεκτοί στα σαλόνια των ιστορικών, εξίσου πλούσιων, οικογενειών που πάντα τους θεωρούσαν υποδεέστερους. Και που για λόγους κοινωνικού στίτους χρηματοδοτούσαν την Academy of

Music. Περίπου είκοσι εκ των... υποδεέστερων αυτών εκατομμυριούχων της Νέας Υόρκης, ανάμεσά τους και μέλη των οικογενειών Ρούζβελτ, Μόργκαν και Βάντερμπιλτ, αποφάσισαν λοιπόν να δημιουργήσουν το αντίπαλον δέος της (τότε φθίνουσας) Academy of Music. Και έθεσαν με τις περιουσίες τους και με τις φιλοδοξίες τους τα θεμέλια της Metropolitan Opera, χρηματοδοτώντας την ανέγερση του πρώτου κτιρίου που θα τη στέγαζε, στη διεύθυνση West 39th Street & Broadway, και ενισχύοντάς την γενναιόδωρα κατά τα πρώτα χρόνια της λειτουργίας της.

Τα πρώτα βήματα

Η παρθενική παράσταση δόθηκε στις 22 Οκτωβρίου 1883 με τον «Φάουστ» του Γκουνό και με πρωταγωνίστρια τη σούπερ σαρ σουηδή υψίφωνο Κριστίνα Νίλσον. Στα χρόνια που ήρθαν ακολούθησε παρέλαση όλων των μεγάλων τραγουδιστών εκείνης της εποχής, ανάμεσά τους της Μαρτσέλα Σέμπριτς, του Ενρίκο Καρούζο, της Αντελίνα Πάτι, της Ρόζα Πονσέλ και πολλών άλλων καλλιτεχνών που χάρισαν γενναιόδωρα τη λάμψη τους στο θέατρο. Το 1910 η ΜΕΤ προχώρησε στην πρώτη της ραδιοφωνική μετάδοση φιλοδοξώντας

να κάνει την όπερα πιο προσιτή στο ευρύ κοινό. Το 1931 ξεκίνησε τακτικές live αναμεταδόσεις των παραστάσεών της, θεσμό που συνεχίζεται ακόμα και σήμερα από το ραδιόφωνο αλλά και από την τηλεόραση (μέσα από την οποία άρχισε να εκπέμπει τακτικά από το 1977).

Παρέλαση αστέρων

Μέσα σε όλες αυτές τις δεκαετίες οι κορυφαίες ντίβες και οι σαρ που συνεργάστηκαν με τον οργανισμό έγραψαν καθένας τη δική του ιστορία, χαρίζοντάς μας αξέχαστες ερμηνείες, πολλές εκ των οποίων διασώθηκαν ευτυ-